

מסורת הש"ס

[illegible]

תורה אור השלם

1. ויתן המלך את הכסף
בירושלם כאבנים ואת
הארוזים נתן בשקמים
אשר בשפלה לרבו:

גליון הש"ס

ע"ת חכם לצי ס' ל"ב:

הגהות מהר"ב

רנשבורג
[א] תוס' ד"ה מפני וכו'
דמיוסה בתוספתא כפ'
בתרא דמנחות, ז"ל במשנה
למנחות ד' הו':

מוסף רש"י

[illegible]

משיגירעו. משגדלו הענינים קלת ונקראו גירוע ולקמן מפרש שיעורו כפול הלכן: **משיגירעו.** משיגדיל הנץ עליהן והוא כעין מחתיל ודומה לו בברכות (דף ק"ו:) הפטמה של רימון מנזברף והנץ שלו אינו מנזברף: הוא **בוסר.** דאמר כל היכא דתני או בוסר או גירוע כולוהו חדא

יתרו. בוסר חנן בגיטין (דף ל"א).
 משעת כניסת ההים לבוסר: פול
 הלכן ס"ד. הא בגפסין כימא: ומאן
 חנא דשעתא ליה דאמר בוסר הא?
 חנא פירי דקדקתי משגיבתי דהיינו
 בוסר אבל סמדר לא רבנן היא
 וקמי דמדור בשאר אלנות. הא דרב
 אסי הוא בוסר הוא גירוע נקט הכא
 ומסי דלא חימא גירוע היינו סמדר
 דאין יוסי היא: ר' בדנסימא קיין. תמרס
 של דקל זכר ואין מתבטלין בו
 עולמים וגורדין אותן גיטין וכן
 מתבטלות מאלוהן ככלי כפות תמרס
 ובלולס חן קטנות הלכן ר' אלעאי
 לא אפסיד מרדי: אורב. חלקוס
 כרמים. ואית דגרסי של אללי והוא
 אלל כרמים: דליות. טרילייש:
 קטע. מקוס ויתמי דחנן במנחות
 (דף פ"ה): תקועה אילס לשמן ומתוך
 שזהמן מתי שס ורבינו ין במזין
 חכמים בזה כדכתיב (שמואל ב' יד)
 וישלח יואב תקועה וגו': הוא חלב.
 נמי איכא ויתמי טובא וזה בחלמן
 על אשר דכתיב ביה: וטובל חנמן
 רגלו במנחות (פסח): כדי שיאב עמי
 יואב דו. ומה: לזכול מן הכנטסין
 עד שיכלו בזה כל קי שיאב עמי
 יואב לבקש ויתמי מואל כו': גירורוס.
 תאליס יבשים: פני יום היני.
 תאליס של איתו מהוס: לא הוורדי.

בית המדרש להחשב פירי אלה
להעשר: אסיני. תמרים: דמוניאל.
מקום. ואותן פגים ואותן תמרים
לעולם קטנים: ואמר רב יצני
גרסין. ולא מירוא הוא: תרסי
כפרייטא מחליף. בנרגות עד
הפורס בתמרים עד ערובה: סימן
להרים מילין. עפלין גלייש. אכל
שאר אילנות שבהרים אין יסין והפלא
מיה דלא מיימין בזכרים מנייהו
דלוקמן: דקלים. תמרים: שקסא.
אינה עושה פירי: שפלה. ארץ
מיאור ולקמים מפרש מפני נפלא
מיה: כשקמים אשר כשפלה. שמע
מיה דרך שפלה לשקמים ומיהו
לאו ראיא גמורה היא לידע דאס
אין זה שקמים לא תהא קרייה
שפלה: בזכרים כמיזי אשר תמיז
תמיז

מארכך ודרשנין במנחות (דף עד): נאמר כאן ארצך ונאמר להלן אף כאן שבה ארץ וילפנין מינה דלון מצינאן אלא משבעת המינין ה' דמתיב ודבש) דשינוי דבש ממרים: ולא מודקנין שבעה: דלון המים לתיב שם ותוצאות כמוהם: ומקראת: **לנל איין**. לעגלה ותמכר. שפלה אף מוכר לך תריך שיהו בה שפלות: **מורג**. גסה: ובכל מקום איין מוכרין להן כהמה גסה. דגזור ביה (דף טו). ישראל מנזרו על שפיתם בהמהו בשבת: עגלים וסוויים. וצבורים מחלפין במסירת שלומם: **שצורה**. דלא מהי לה וש ממירה אחרת: **בן צפרה מפרס כסום**. לפי שמלחכות לרביה רובקין על בני כהמה בני שבות מן הן במסכת בילה (דף ק) שחטה בכר: **אכל חייט לא**. דמו מיד לקדשים וכי קאמר חייטין אל כמאן לאמר למוכרין ולקנות פסח בדמיון: ה"ג **אמר רבי יוסי** על כרעיו ועל קרבו כללית הפסח דתניא כבידל זולין (לקמן עז כטשא כלי וייתן כדלו. כובע נחושת בגלית (שמואל א י

מקום שנהגו פרק רביעי פסחים

מפני שגאח במקדש קדש בחוץ. ככולי שמעתא פירשי
שעבשו קורא שם ופירש נמי שלג התנדב דרך המתנדבים
היינו דמחיים לא קרא לו שם פסח ואי נמי קרא לו שם כשעת לילה
היו שלג דרך המקדשין וקשה להאמר נראה במאמל הדשים בחזק

והלא גם בפנים אין לעשות כן דלוי
קדוש אלא לדמוי וזהו ליה למימר
שהוא קרוב למעלת קדשים ועוד
בגדי מקולס לר' שמעון זה דליכא
למיחס עמל הקדשו עכשיו שאין לו
דרך המתנדבים מכל מקום ליחס
למעמד הכי שלא יאמר מהיים
אקדשיה דסופו מוכיח על מחלתו
שעשו מקולס וע"כ טעמא משום
הכי הוא דלא מוקמינן ולא שגא
ולא שגא לא אמר לכך נראה דעל
ידי שאומר עכשיו בשר זה לפסח
סבר אינשי דמהיים אקדשה ורבי
שמעון אפילו אקדשה מהיים (לשחוט)
בחזק לא היו הקדש משום שכל
התנדב דרך המתנדבים כדמוכה
בתוספתא א' צפקי בתרא דמנחות
דאקדמה עלי עולה על מנת
שאקריבה צביט חזוני רבי שמעון
אומר אין זה עולה ובי"ד היו מתקדש
על מנת להקריב בחזק הוא דלוי
קדוש והא דלא מייית לה הכא אלא
מייית ההיא דמנחה משום דמפרש
בה כהדא שלא התנדב דרך
המתנדבים:

אִידִי חַד שִׁיעוּרָא הוּא
תַּנִּי בַּהֲדִיא אִם יֵשׁ מֵאוּחָרוֹת מִזֶּה אוֹכְלִין עֲלֵיהֶן תַּנִּיא
אֹמֵר * סִימֵן לַהֲרִים מִלִּין סִימֵן לַעֲמֻקִּים דְּקָלִים
לְשַׁפְּלָה שְׁקֵמָה וְאָף עַל פִּי שְׁאִין רֵאיוֹה לְדִבֵּר זָכֵר
מִלֵּךְ אֶת הַכֶּסֶף בִּירוּשָׁלַיִם כִּאֲבֻנִים וְאֵת הָאֲרוֹזִים נָתַן
לְרֹב סִימֵן לַהֲרִים מִלִּין סִימֵן לַעֲמֻקִּים דְּקָלִים נִפְקָא
מִבֵּיאִין בְּכוֹרִים אֵלָּא מִשְׁבַּעַת הַמִּינִין וְלֹא
שְׁבַעֲמֻקִּים סִימֵן לְנַחֲלִים קִיִּם * נִפְקָא מִינֵה
שְׁקֵמָה נִפְקָא מִינֵה לְמַקֵּה וּמִכְּבֵר הַשְּׁתֵּא דִּאֲתֵי
מִתַּנִּי * * * מִקּוֹם שְׁתַּנּוּ לְמַכּוֹר בַּחֲמֵה דְּקָה
נִהְיָ לְמַכּוֹר אִין מוֹכְרִין * וּבְכָל מָקוֹם אִין מוֹכְרִין
וְסִיחִין שְׁלֻמִין וְשִׁבּוּרִין ר' יְהוּדָה מְתִיר בְּשִׁבּוּרָה
מִקּוֹם שְׁתַּנּוּ לְאֹכֹל צִלִּי בְּלִילִי פִּסְחִים אוֹכְלִין מִקּוֹם
אוֹכְלִין * גַּמ' אָמַר רַב יְהוּדָה אָמַר רַב * אֲסוּר לֹא
לְפַסַּח הוּא מִפְּנֵי שְׁנֵאָה כְּמִקְדִּישׁ בַּחֲמֵתוֹ וְאוֹכֵל
דּוֹקָא בָּשָׂר אֲבָל חֲיָטִי לֹא דְמִינִטֵּר לְפַסְחָא קֵאמֵר
ר' יוֹסִי תוֹדוּם אִישׁ רֹמִי הִנְהִיג אֶת בְּנֵי רֹמִי לְאֹכֹל
סִסְתִּים שְׁלַחוּ לוֹ אֶלְמָלָא תוֹדוּם אֶתְּהָ גִזְרֵנוּ עֲלֵךְ נְדוּ
רֵאל קִדְשִׁים בַּחוּץ קִדְשִׁים סִלְקָא דַּעְתָּךְ אֵלָּא אִימָא
קִרְוָה

מטה ושעורה וגו' מה להלן שבה ארץ דהא בשבחה הכתוב מזהר
מזרין שם ואין מביאין אלא ממקום משובח ותמרים משבחה המינין
ושבחים אלא דקיים של עמקים: ולא מפירות. חבולת דגן שבמקום
ירופה נריך שהיא קיים גדלים זו ואי לא לא מיקרי חמל: לפסח
קיים שנהגו שיהא למכור. דהחמירו על עמלן דליחא אחי למכור
בין שמוס שאלו למכור. שפירות ומשום כסויי מפתח פה
קטנים ואף על גב דלאו בני מלאכה נינהו מיתלפי במכירת גדולים
ויו לה הלכך לא חזי ליה ישראל גבי נכרי ולא אחי למשפחה
כסויי דדיה ליה למיגור בזה דאין בה אלא משום שבות דאין
שלא לאכול. דמיחזי כאכול פסח בחוק: גב' צר לו. ואפילו
לפסח דמנער לפסח קאמר אצניו לפסח לאכול ולא אצניו מיתחזי
דיום איש רומי. ישראל חשוב שהיה ברומי: מקולסין. גלויין ראשו
רבי עקיבא* קורבו מקולס לפי שמולה כדעיו מוזה לו בצדו
דמרגמו קולסא דנחשא: אלמלא פודוס אסה. אדם חשוב:

[illegible]

עין משפט
גר מצוה

ב ו מ"י פ"ה מהלכות
שמות הלכות י:
ב ו מ"י פ"ה מהלכות
שמות הלכות א:
ב ו מ"י פ"ה מהל'
מירוס הלכות ב:
ב ו מ"י פ"ה הלכות
ה מ"י פ"ה מהלכות
שבת הלכות א: פסג
לחן קטן ע"ש י"ד ס'
קטן סוף ד:
ב ו מ"י פ"ה הלכות
ה מ"י פ"ה מהלכות
הלכות הלכות א: פסג
ע"ש ח"י ע"ש י"ד ס'
תפי סוף א:
ל ו מ"י פ"ה הלכות
חט:

לנצח רשע"י

גפן סוגבה על
כלונסאות.
עמצים (גידולים
הפולטים בעלי האלון).

רבינו חנואל

[illegible][illegible]

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones